

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Իմ օրագրից

I

Ասա՛ ինձ, մանո՛ւկ, չքնա՛ղ արարած,
Որ այս կախարդիչ, լուսնյակ գիշերին
Միրավառ կրծքիս գլուխդ խոնարհած
Ականջ ես դնում իմ ջերմ երգերին,

Արդյոք իմ ձայնը քո մատաղ սրտում
Գտնո՞ւմ է սիրո քաղցր արձագանք.
Թե երգես անտես ցնդում է օդում,
Որ վաղն ինձ բերե նոր ցավ ու տանջանք...

II

Գեղեցի՛կ աչեր, սևորա՛կ աչեր,
Որ սիրած կուսիս նագելի դեմքին
Շողում եք, որպես վառվորուն աստղեր,
Դուք կախարդեցի՛ք իմ ազատ հոգին...

Եվ ահա, որպես ձեր հրլու գերին,
Ես ձեզ եմ, աչե՛ր, երգում ու գովում,
Ա՛խ, եթե ե՛ս ձեր հրապարտ տիրուհին

Երգըս փայփայե՛ր յուր մատաղ կրծքում...

III

Քո վարդ-շրթունքից ջերմ համրույր քաղած
Սիրտըս ավեկոժ ոսկի՛ հույսերով,
Ահա՛, իմ հոգյա՛կ, գվարթ, կրծքաբաց
Նորից նետում եմ ես ինձ կյանքի ծով:

Թո՛ղ գոռ ալիքներ շուրջըս փրփրբրան.
Անհաղթելի է իմ սիրող հոգին.
Միայն այդ ծովում, փարոսի նըման,
Դու լուսավորի՛ր իմ մըթին ուղին...